



ВЕРЕСЕНЬ
2022

Stella Maris

ПІДТРИМУЄ МОРЯКІВ ТА РИБАЛОК В УСЬОМУ СВІТІ

В номері

Порт Фокус

Гонконг

Неділя в морі

З о.Пію Ідову

Святі Герої

Падре Піо і рани Христові (стигмати)

Вивчення віри

Пояснення про ангелів



Стелла Маріс (Морський Апостолят) – це католицька благодійна організація, що підтримує моряків у всьому світі.

Ми надаємо практичну та пасторальну підтримку всім морякам, незалежно від національності, віри або раси. Наші портові капелани і волонтери відвідують судна, вітають моряків, пропонують благодійну допомогу та консультації, практичну допомогу, догляд і дружбу.

Стелла Маріс є найбільшою мережею в світі з відвідування суден, яка працює в 339 портах з 227 портовими капеланами по всьому світу.

Ми можемо продовжувати свою працю лише завдяки щедрим пожертвам наших прихильників та волонтерів.

Підтримати Стелла Маріс пожертвою можна на сайті: www.apostleshipofthesea.org.uk/ways-donate

Морський Апостолят 39 Площа Екклстона
Лондон, SW1V 1BX

Тел: +44 020 7901 1931

Електронна пошта:

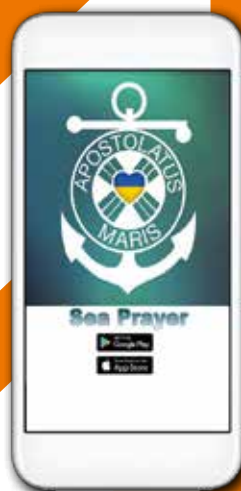
info@apostleshipofthesea.org.uk

[facebook.com/AoS.GB](https://www.facebook.com/AoS.GB)

www.apostleshipofthesea.org.uk

Зареєстрована благодійна організація в Англії та Уельсі № 1069833
Зареєстрована благодійна організація в Шотландії номер SC043085
Реєстраційний номер компанії 3320318

Images: Pg 2 and back cover courtesy of Stella Maris.
Front Cover, Pg 3-7 and 11 courtesy of iStockphoto.
Pg 8 and 10 courtesy of Fr Lawrence Lew OP.



**БЕЗКОШТОВНИЙ
ДОДАТОК
ШУКАЙТЕ 'SEA PRAYER'
В МАГАЗИНІ ДОДАТКІВ**

Sea Prayer 

 Download on the
App Store

 Download from
Google Play

Стелла Маріс надає морякам практичну та інформаційну підтримку і уважного співрозмовника

ГОНКОНГ

Живучи в Гонконзі, ми ніколи не знаходимося далеко від кораблів. Здійснюючи короткі поїздки на паромі через відому гавань Гонконгу Вікторія або подорожуючи на віддалені острови та зворотньо, ми можемо побачити кораблі та човни будь-яких розмірів, що перетинають гавань чи стоять на якорі у водах і портах Гонконгу. Сотні, як великих океанських, так і малих річкових торговельних суден щодня прямують до Гонконгу та впливають з нього. Понад століття тому Гонконг, що в перекладі з китайської означає «Ароматна гавань», був одним з головних портів світу, а також морськими воротами до південної частини Китаю. Судноплавство стало одним з основних економічних стовпів і джерел для існування Гонконгу.

Діяльність Морського Апостолята в Гонконзі розпочалась у 1930-40-х роках. Товариство Св. Вінсента де Поля здійснювало відвідування кораблів і піклувалося про моряків до 1948 року, коли тодішній єпископ Гонконгу Генрі Валторта від Папського інституту іноземних місій (P.I.M.E.) призначив ірландського священника-єзуїта о. Майкла Пеллі (1907-1990) першим постійним Католицьким портовим капеланом. Завдяки підтримці Ліги католицьких жінок Гонконгу отець Пеллі негайно й активно почав діяти у сфері подальшого служіння морякам. Його повсякденна робота включала візити до кораблів у гавані, проведення служіння Святої Меси для католиків на борту, відвідування хворих і поранених моряків, що перебували у лікарнях, забезпечення відпочинку моряків на березі, збір і розповсюдження книг, журналів та періодичних видань у лікарнях і на кораблях тощо. Протягом п'яти років свого служіння він також сформував раду,

що складалася з компетентних католицьких мирян – жінок та чоловіків, щоб усіма можливими засобами надавати підтримку капеланам і піклуватися про різноманітні потреби моряків. Цю справу з більшим чи меншим ентузіазмом продовжували наступні капелани. У 1969 році за ініціативи тодішніх англіканських і римо-католицьких єпископів AOS (Морський Апостолят) приєднався до Місії моряків, і відтоді ми тісно співпрацюємо, щоб надати соціальні послуги усім морякам, які відвідують Гонконг. Stella Maris цінує екуменічне партнерство, яке триває вже 55 років, і з нетерпінням чекає на продовження і розвиток цього партнерства для покращення життя моряків, християнської спільноти та суспільства в цілому.

Особисто я, з 2007 року, відколи розпочалась моя праця в місії, також прагну продовжувати роботу моїх попередників за активної підтримки, участі та заохочення Ради. В світлі нашої унікальної домовленості Stella Maris виконує свою роботу як самостійно, так і у повній співпраці, коли це необхідно, у засіб, який ми обираємо, як найефективніший. Останніми роками капеланство Stella Maris відвідує судна на всіх терміналах, доках і якорних стоянках разом із командою капеланів «Місії мореплавців» чотири дні на тиждень і, за необхідністю, в інші дні тижня також. В середньому ми здійснюємо близько 550 відвідувань кораблів протягом року. Ми також відвідуємо моряків у місцевих лікарнях або в'язницях на березі та надаємо будь-яку можливу допомогу. Протягом останніх двох років пандемія Covid-19 вплинула на відвідування нами суден, особливо на особисте

спілкування з моряками на борту кораблів, але все одно ми прагнемо зв'язуватися з ними та допомогати їм у будь-який зспосіб.

З самого початку місцева католицька громада, особливо ті, хто регулярно відвідує літургійні служби, що проводяться в церкві Св. Петра в центрі моряків, була напряму чи опосередковано пов'язана з нашим служінням. Протягом багатьох років вони виявляли свою турботу та підтримку морякам, молячись за них, відвідуючи кораблі, збираючи кошти та допомагаючи під час церковних заходів. Завдяки зростаючій підтримці та відданості людей у спільноті, Stella Maris у Гонконгу сподівається й надалі здійснювати активний внесок у духовне, моральне та фізичне благополуччя моряків та їхніх сімей по всьому світу, і для досягнення цієї мети вона буде використовувати будь-які шляхи, згідно християнських принципів та церковної практики.

Диякон Нестор розповідає: «Кожен візит до мореплавців є для мене викликом, але я твердо вірю в Божу обітницю всім, хто вірить у Нього: Господь каже: «того, хто до мене прибуде, я не відкину;» (Йоана 6:37). Як служитель Господа, я сподіваюся продовжувати ділитися євангелією Ісуса Христа, а також виявляти Божу любов до всіх нужденних моряків.

О. Валан Арасу Арокіасвами,
SVD, 3/F Chi Wo Commercial
Building, Вулиця Сайгон, 20
Коулун Гонконг

T +852 2219 9949

M +852 9774 1279

E aos_hk@yahoo.com.hk /
ava1810@yahoo.com

www.fathervalan.org

Неділя в морі З о.Піо Ідову

**ДВАДЦЯТЬ ТРЕТЯ НЕДІЛЯ
НЕДІЛЯ 4 ВЕРЕСНЯ**

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ 14:25-33

Якже ішла з Ним народу превелика сила, Він обернувся і до них мовив: "Коли хтось приходить до мене й не зненавидить свого батька й матір, жінку, дітей, братів, сестер, та ще й своє життя, той не може бути моїм учнем. Хто не несе хреста свого, і не йде слідом за мною — не може бути моїм учнем. Хто бо з вас, коли захоче збудувати башту, не сяде перше й не порахує видатків, чи має чим закінчити, щоб часом, як поставить підвалину та не спроможеться скінчити, усі, що бачитимуть те, не почали сміятися з нього, мовляв, цей чоловік узявся будувати, та не міг закінчити! Або який цар, ідучи війною проти іншого (царя), не сяде перш та не роздумає, чи може з десятьма тисячами стати проти того, хто йде з двадцятьма тисячами на нього? Коли ж не може, то, як той ще далеко, шле посольство й просить миру. Так і кожний з вас, хто не зречеться всього, що має, не може бути моїм учнем."

ЄВАНГЕЛІЄ І ТИ

У харизматичних груп в Нігерії є приспів, який вони люблять постійно наспівувати: "це велика справа – служити Господу, ходити у світлі Господа!" Так, це справді велика справа – служити Господу. Але це дорого коштує. Багато християн послідували за Христом, тому що їм сподобалося те, що вони почули про християнство, або тому, що вони були свідками дивовижних чудес Христа і отримали зцілення або благословення від Нього. І в цьому немає нічого поганого. Але важливо розуміти, що наслідування Христа має дуже велику ціну. У сьогоднішньому Євангелії Христос говорить: «коли хтось приходить до мене й не зненавидить свого батька й матір, жінку, дітей, братів, сестер, та ще й своє життя, той не може бути моїм учнем.» Ціна учнівства є великою та вимогливою. Слова Ісуса лякають більшість із нас. Сім'я – це те, що ми всі дуже цінуємо. Більшість із вас, моряків, не бачили свою родину місяцями. Є серед вас і ті, чії рідні країни спустошені війною, тож вони постійно хвилюються за безпеку і добробут своїх родичів та близьких. Отже, ці слова Ісуса можуть здатися дуже важкими для сприйняття. Але заради любові до Христа учень повинен бути готовий нести Його Хрест. Заради любові до Христа учень повинен бути готовий відмовитися від усього, навіть від любові і прихильності своїх рідних, навіть від власного життя – бо інакше він не може бути Його учнем! Ісус просить любити Його понад усе. Нехай ми завжди будемо сповнені щирої радості, наслідуючи Христа. Нехай Пресвята Богородиця, досконала учениця, допоможе нам відчути таку ж радість, як Вона, віддавши все заради Христа.

ДВАДЦЯТЬ ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ НЕДІЛЯ 11 ВЕРЕСНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ 15:1-32

Усі митарі й грішники приходили до нього, щоб його почути. А фарисеї з книжниками нарікали: "Цей грішників приймає і їсть разом з ними." Тоді Ісус сказав до них цю притчу: "Котрий з вас чоловік, мавши сотню овець і одну з них загубивши, не зоставить дев'яност дев'ять у пустелі та не піде шукати загублену, поки її не знайде? А, знайшовши, кладе її собі, радіючи, на плечі й, повернувшись додому, скликає друзів та сусідів і до них каже: Радійте зо мною, бо я знайшов овечку, що була загубилась. Отак, кажу вам, що на небі буде більша радість над одним грішником, що кається, ніж над дев'яност дев'ятьма праведниками, що їм не треба покаяння. Або котра жінка, маючи десять драхм, і як одну загубила, не засвітить світла, не замінитиме своєї хати й не шукатиме її старанно, поки не знайде? А, знайшовши, скличе подруг і сусідок і їм каже: Радійте зо мною, бо я знайшла ту драхму, що була загубила. Отак, кажу вам, буває між ангелами Божими радість над одним грішником, що кається." Він сказав далі: "В одного чоловіка було два сини. Молодший з них сказав батькові: Тату, дай мені ту частину маєтку, що мені припадає. І батько розділив між ними свій маєток. Кілька днів потім, молодший, зібравши все, подався у край далекий і там розтратив свій маєток, живши розпусно. І от як він усе прогайнував, настав великий голод у тім краю, і він почав бідувати. Пішов він і найнявся до одного з мешканців того краю, і той послав його на своє поле пасти свині. І він бажав би був наповнити живіт світ стручками, що їх їли свині, та й тих ніхто не давав йому. Опам'ятавшись, він

сказав до себе: Скільки то наймитів у мого батька мають подостатком хліба, а я тут з голоду конаю. Встану та й піду до батька мого і скажу йому: Отче, я прогрішився проти неба й проти тебе! Я недостойний більше зватися твоїм сином. Прийми мене як одного з твоїх наймитів. І встав він і пішов до батька свого. І як він був ще далеко, побачив його батько його й, змилосердившись, побіг, на шию йому кинувся і поцілував його. Тут син сказав до нього: Отче, я прогрішився проти неба й проти тебе. Я недостойний більше зватися твоїм сином. А батько кликнув до слуг своїх: Притьмом принесіть найкращу одіж, одягніть його, дайте йому на руку перстень і сандалі на ноги. Та приведіть годоване теля і заріжте, і їжмо, веселімся, бо цей мій син був мертвий, і ожив, пропав був, і знайшовся. І вони заходились веселитися. А старший його син був у полі; коли ж він, повертаючись, наблизився до дому, почув музику й танці. Покликав він одного із слуг і спитав, що воно таке було б. Той же сказав йому: Брат твій повернувся, і твій батько зарівав годоване теля, бо знайшов його живим-здоровим. Розгнівався той і не хотів увійти. І вийшов тоді батько й почав його просити. А той озвався до батька: Ось стільки років служу тобі й ніколи не переступив ні однієї заповіді твоєї, і ти не дав мені ніколи козеняти, щоб з друзями моїми повеселитись. Коли повернувся цей син твій, що проїв твій маєток з блудницями, ти зарівав для нього годоване теля. Батько ж сказав до нього: Ти завжди при мені, дитино, і все моє — твоє. А веселитись і радіти треба було, бо оцей брат твій був мертвий і ожив, пропав був і знайшовся."



ЄВАНГЕЛІЄ І ТИ

Притча про блудного сина — це історія двох синів та їхнього батька. Це історія про гріх, заздрість і милосердну любов. Притча про блудного сина — це історія гріха. У притчі використовується дуже потужний образ — Юдей, який живе і їсть зі свинями, дає нам уявлення про жалюгідний і сумний стан, до якого може бути доведений християнин, що чинить гріх. Для юдеїв свиня є основним символом гидоти. І образ юдея, який не має іншого виходу, окрім як жити і їсти зі свинями, допомагає нам зрозуміти усю жалюгідність стану грішника, який, вчиняючи гріх, бунтує проти Божої волі. Коли ми чинимо гріх, ми стаємо схожими на блудного сина, який привів себе до жалюгідного стану. Коли ми чинимо гріх, ми втрачаємо Божу благодать, яка є найбільшим багатством з усіх, якими ми можемо володіти. Притча про блудного сина — це також історія заздрості. Ми бачимо її у старшому браті — він представляє християн, які заздрять благословенням, якщо Бог бажає

обдарувати когось іншого. Але ми ніколи не повинні забувати, що, як вірні діти Отця, ми володіємо усім, що належить Йому разом з Ним! «Сину, – сказав батько, – ти завжди зі мною, і все моє – твоє». Тож давайте вчитися завжди щиро радіти тому доброму, що Бог може зробити для інших! Але головне, притча про блудного сина — це історія любові та милосердя. Деякі з нас робили жахливі речі в житті. Більшість із нас допускає час від часу невірність Господу у своїх вчинках. І тоді ми говоримо собі: Бог не зможе пробачити мої гріхи! Але ми всі повинні усвідомити, що Господь завжди поруч з нами, Він є тим, хто робить перший крок, Він є тим, хто хоче показати нам Свою милосердну любов. Так само, як батько в цій притчі з тугою чекав на свого сина, так само і Господь Бог, наш Небесний Отець, чекає на нас з божественною тугою. Отже, якими б великими й тяжкими не були ваші гріхи, не бійтеся звертатися до Бога за прощенням. Він готовий пробачити, якщо і ви справді готові до щирого каяття



25-ТА НЕДІЛЯ НЕДІЛЯ 18 ВЕРЕСНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ 16:1-13

“І сказав (Ісус) до учнів: “Був один чоловік багатий і мав він управителя, якого обвинувачували, що марнує його добра. Покликав він його та й каже: Що я про тебе чую? Дай звіт про твоє управління, бо ти не можеш більше рядити. І почав управитель міркувати: Що мені робити, бож пан мій в мене відбирає управління? Копати землю? Сил не маю. Просити? Соромлюся. Знаю, що зроблю щоб, коли буду скинутий з управління, прийняли мене до себе. Покликав він одного по однім довжників свого пана й до першого промовив: Скільки ти винен панові моєму? Сто мір оливи, -відповів той. А він сказав до нього: Візьми твою розписку та сядь і напиши швидко п'ятдесят. Потім до другого промовив: А ти скільки то винен? — Сто корців пшениці, відповів той. — Візьми твою розписку, напиши вісімдесят. І похвалив пан нечесного управителя за те, що той вчинив мудро, бо діти цього світу мудріші, в їхньому роді, від дітей світла. І я кажу вам: Придбайте собі друзів мамоною неправою, щоб коли її не стане, вас прийняли в намети вічні. Хто вірний у найменшій, той і в великому вірний; а хто нечесний у найменшій, той і в великому нечесний. Коли ви, отже, з неправними грішми не були вірні, то хто довірить вам добро правдиве? І коли ви в чужім добрі не були вірні, хто вам дасть ваше? Жадний слуга не може двом панам служити, бо він або одного зненавидить, а другого полюбить, або буде триматися одного, а другим понехтує. Не можете служити Богові й мамоні.”

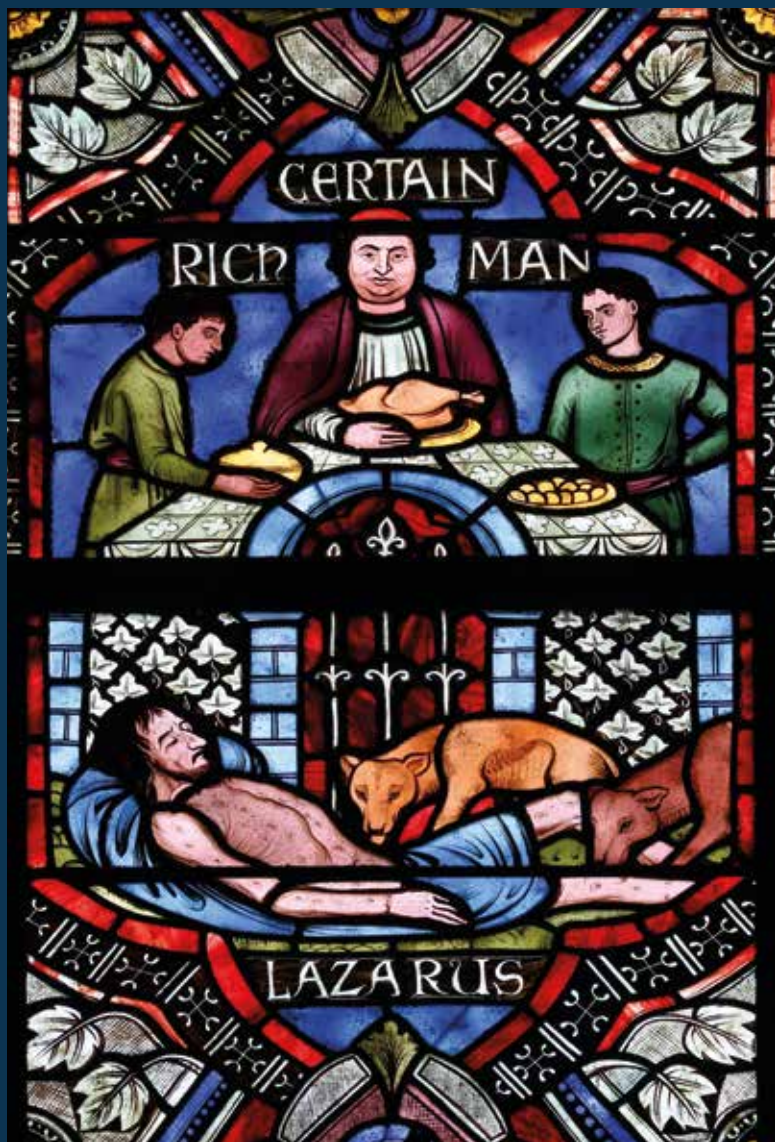
ЄВАНГЕЛІЄ І ТИ

Цю притчу важко пояснити, оскільки, здається, Ісус схвалює нечесну поведінку управителя. Господар втратив віру в свого управителя за те, що він марнував довірене йому майно. І ось, господар вирішив його позбутися. Управитель, який не звик до важкої праці, почав боятися за своє майбутнє і гадав, що буде з ним після того, як він залишиться без роботи. «Копати землю? сил не маю. Просити? Соромлюся», — говорить він. Тоді в нього з'являється план дій, який допомагає йому завоювати прихильність і дружбу боржників його господаря, і таким чином забезпечити його фінансове майбутнє. Намагаючись захистити своє благополуччя, він обманює власного господаря. Але у вірші восьмому Ісус, здається, схвалює таку поведінку, коли каже: «І похвалив пан нечесного управителя за те, що той вчинив мудро». У християнському житті можна мати добрі наміри, але добрі наміри ніколи не зможуть виправдати гріховні дії. Наприклад, говорити неправду заради збереження миру в родині завжди є гріхом перед Богом. Ісус не схвалює нечесної діяльності. Мета цієї притчі — дати нам приклад того, як завзято ми повинні прагнути збирати собі скарби на небі. Подібно до того, як управитель докладав зусиль, щоб забезпечити власне фінансове майбутнє, так само, з такою ж старанністю ми, християни, діти світла, повинні шукати і прагнути скарбів життя вічного. Отже, коли Ісус каже: «Придбайте собі друзів мамоною неправою, щоб, коли її не стане, вас прийняли в намети вічні», Він намагається заохотити нас правильно використовувати наші земні маєтки та багатства. Бог зробив нас розпорядниками земних благ. Він хоче, щоб ми розумно використовували ці речі, щоб забезпечити собі вічне життя на небесах. Якщо Бог благословив вас багатством, використовуйте його, щоб допомагати іншим, подавайте милостиню з любові до Бога. І якщо Бог дав вам таланти й дари, використовуйте ці таланти й дари на благо інших.

ДВАДЦЯТЬ ШОСТА НЕДІЛЯ НЕДІЛЯ 25 ВЕРЕСНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ: 16:19-31

“Був один чоловік багатий, що одягавсь у кармазин та вісон та бенкетував щодня розкішно. Убогий же якийсь, на ім'я Лазар, лежав у нього при воротах, увесь струпами вкритий; він бажав насититися тим, що падало в багатого зо столу; ба навіть пси приходили й лизали рани його. Та сталося, що помер убогий, і ангели занесли його на лоно Авраама. Помер також багатий, і його поховали. В аді, терплячи тяжкі муки, зняв він очі й побачив здалека Авраама та Лазаря на його лоні, і він закричав у голос: Отче Аврааме, змилуйся надо мною і пошли Лазаря, нехай умочить у воду кінець пальця свого й прохолодить язик мій, бо я мучуся в полум'ї цім. Авраам же промовив: Згадай, мій сину, що ти одержав твої блага за життя свого, так само, як і Лазар свої лиха. Отже, тепер він тішиться тут, а ти мучишся. А крім того всього між нами й вами вирита велика пропасть, тож ті, що хотіли б перейти звідси до вас, не можуть; ані звідти до нас не переходять. Отче, сказав багатий, благаю ж тебе, пошли його в дім батька мого; я маю п'ять братів, нехай він їм скаже, щоб і вони також не прийшли в це місце муки. Авраам мовив: Мають Мойсея і пророків; нехай їх слухають. Той відповів: Ні, отче Аврааме, але коли до них прийде хто з мертвих, вони покаються. А той відозвався до нього: Як вони не слухають Мойсея і пророків, то навіть коли хто воскресне з мертвих, не повірять.”



ЄВАНГЕЛІЄ І ТИ

Притча про багатія і Лазаря здається дуже простою. Багатій мав усе, що міг дати йому цей світ. З іншого боку, Лазар не мав нічого з благ і щедрот цього світу. Він був лише жебраком біля воріт багатія, його ігнорували та зневажали. Ця притча змушує нас думати, що Лазарю час від часу було важко насититися залишками їжі зі столу багатія. І от, обидва вони помирають, і особисте становище кожного з них змінюється. Багатій опиняється в пеклі, а Лазарь потрапляє на лоно Авраамове. Настала черга багатія страждати від болю і спраги, поки Лазар насолоджується спокоєм, втішаючись на лоні Авраама. У когось може виникнути спокуса одразу зробити висновок, що усі багаті потрапляють до пекла, а бідні — до раю. Але це було б несправедливо, і Бог був би несправедливим Богом, якби поводився з нами таким чином. Насправді проблема багатія полягала не в володінні грошима та владою, а у тому, що він вирішив, що саме гроші і влада – це єдине, що дійсно має

значення у житті. Його багатство і становище були його єдиною втіхою, його скарбом, його богом! Він нічим не ділився з іншими, не був співчутливим і милосердним у своїй силі. Те, що, на його думку, задовольняло його, насправді поневолювало його й осліплювало. У духовній короткозорості він не бачив далі речей світу цього. Отже, він був бідним духовно. Насправді не має значення, скільки ми маємо багатства та влади. Навіть бідна людина може бути засліплена задоволеннями цього світу і зведена з розуму своїм бажанням комфорту. Така людина може грабувати і вбивати, щоб отримати те, що, на її думку, принесе їй щастя. Ця притча намагається донести до нас те, що ми повинні навчитися покладатися у нашій вірі на Бога, а не на будь-яку форму земного володіння. Ми могли б запитати себе: мій справжній скарб – який він, де його шукати? Чи це комфорт і насолоди, які пропонує цей світ, чи це любов Христа? То хто я – багатій чи Лазар?

Падре Піо і рани Христові (стигмати)

Джим Галлахер

➤ **Наступна історія – це розповідь Падре Піо про його стигмати, що була дана під послух його настоятелям (витяги з “Padre Pio: a Holy Priest”)**



Коли Падре Піо почав отримувати стигмати (рани Христа на руках, ногах і в боці), він спершу намагався приховати це від світу. Але його настоятели зрозуміли, що відбувається, і підкорившись їхній волі, він наважився дати їм це свідчення.

«Що я можу сказати про своє випробування? Боже мій! Яке збентеження і приниження я зазнаю! Що ви робите зі мною, жалюгідним, змушуючи щось пояснювати!

Вранці 20 числа минулого місяця, на хорі, після меси я піддався сонливості й поринув у солодкий сон. Усі мої внутрішні й зовнішні почуття і навіть вся моя душа занурилися в невимовну тишу. Абсолютна тиша оточила і охопила мене. Я раптово сповнився відчуттям всеохоплюючого миру та покинутості. Це заслонило собою все інше та втихомирило навколишню метушню. Все це сталося блискавично.

У цій тиші я побачив перед собою загадковий силует, схожий на той, який я бачив увечері 5 серпня. Єдина різниця полягала в тому, що я роздивився кров на його руках, ногах та боці. Це видовище налякало мене, і те, що я відчув тієї миті, неможливо описати. Я думав, що мав би померти, і дійсно б вмер, якби Господь не втрутився і не зміцнив моє серце, яке от-от мало вирватися з моїх грудей.

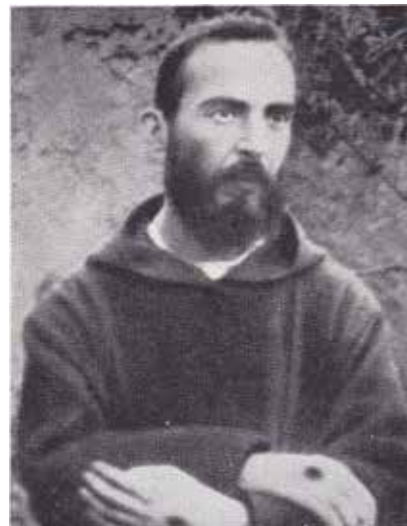
Видіння зникло, і я відчув, що з моїх рук, ніг і боку тече кров». (Листи, том 1, 22 жовтня 1918 р.)

Після цього Падре Піо якось дістався до своєї келії. Він перев'язав свої рани, як зумів, і наступні день чи два намагався з усіх сил ховати руки під довгими рукавами свого габіту. Він дуже страждав як фізично, так і духовно. У листі до отця Бенедетто 22 жовтня 1918 року він писав: «Любий отче, я помираю від болю через рани та від збентеження, яке я відчуваю глибоко в душі. Я боюся, що спливу кров'ю аж до смерті, якщо Господь не почує мого щирого благання позбавити мене цього стану».

Цього разу Господь не вважав за потрібне відповісти на молитву Піо. Рани залишилися, і у Падре Піо вони кровоточили щодня і щоночі протягом наступних 50 років. Він був єдиним священиком в історії Церкви, який був визнаний носієм стигматів ран Христа.

Його власний покровитель – покровитель Італії та засновник його монашого згромадження, св. Франциск Ассізький, теж носив стигмати. Франциск був не священиком, а дияконом. І стигмати були послані йому лише в останні два роки його життя, як особливий дар. Для Падре Піо, здається, вони мали бути публічним знаком, даром не лише для нього, але й для добра всієї Церкви та світу.. харизмою(Даром св. Духа)...

Незважаючи на те, що спочатку Піо, у своєму збентеженні та розгубленості, спробував приховати свої рани, о. Гвардіан з його монастиря незабаром усвідомив, що щось не так. На другий чи третій день після 20 вересня він прийшов до келії Падре Піо, щоб зустрітися з ним. Бідолашний Піо розплакався і «зізнався» у тому, що з ним відбувається, своєму настоятелю.



*Підкоряючись своїм настоятелям, Падре Піо дозволив зробити цю фотографію зі своїми стигматами

Пояснення про ангелів

від о. Мішеля Ремері

➤ Ви коли-небудь замислювалися, хто такі ангели насправді? Стереотипи, які часто пов'язують із зображеннями дітей-херувимів з крилами або зі святими людьми, не показують нам реальності про цих неймовірних створінь, від архангелів до ангелів-охоронців, тож потрібне пояснення.

Ангели — це розумні істоти, створені Богом. У Біблії доволі часто згадуються ангели, і їх можна поділити на різні групи або хори. Як і людей, Бог створив їх, наділивши вільною волею, щоб вони могли усвідомлено прийняти Божу любов. Оскільки вони цілком прийняли Його любов, вони вічно живуть з Богом на небі. Дивно це уявити, але все ж деякі з ангелів вирішили у своїй свободі не прийняти любов Господа і обернулися проти Нього. Це «впавші ангели» або «ангели темряви» - їх очолює Сатана, ворог Бога. Ангели, так би мовити, на крок попереду нас, як і святі, бо вони вже зробили свій остаточний вибір на користь Бога. Ми також маємо можливість прийняти Божу любов протягом нашого життя; наш вибір стає остаточним лише у момент нашої смерті. Слово «ангел» походить від грецького *angelos*, що означає посланець. Ангели можуть доносити наші молитви та прохання до Бога. Але їх місія значно більша.

Ангели-охоронці

Ангели-охоронці послані нам Богом, щоб допомогати, як супутники. Ісус сказав, що навіть найменшим серед людей призначені ангели, що із Богом на Небесах (Мт 18:10). У кожного є свій ангел-охоронець, який має завдання допомогти нам у нашій вірі та знайти шлях до життя вічного з Богом (Євр. 1:14). Від самого вашого зачаття і до смерті ваш ангел-охоронець молиться і піклується про вас. Ви можете щодня молитися своєму ангелу-охоронцю: «Ангеле Господній, мій дорогий охоронцю, якому доручає мене Божя любов: кожної миті в цей день будь поруч зі мною, щоб світити й охороняти, керувати й вести. Амінь.»

Архангели - це

єдині ангели, імена яких згадуються в Біблії. Три архангели: Михаїл, Гавриїл і Рафаїл. Кожен з них відіграє свою важливу роль на нашому шляху до Бога. Михаїл кілька разів згадується в Біблії, як захисник Божого люду від Божого противника, а також як очільник небесного війська (Дан. 12:1;



Одр. 12:7). Гавриїл приносить звістку від Господа Марії, кажучи їй, що вона обрана бути Божою матір'ю, і отримує її відповідь від свого імені (Лк. 1:26-38). Архангел Рафаїл був посланий на допомогу Товіту та його синові Товії. Він подорожував з Товіасом і допоміг йому знайти його дружину. Нарешті він зцілив Товіта від його сліпоти (Тов 3-12).

Яка різниця між ангелами і святими?

Суттєва відмінність ангелів від людей полягає в тому, що ангели — чисті духи: вони не мають тіла і ніколи його не мали. Коли ми помираємо, наша вічна душа відділяється від нашого тимчасового тіла і може піти до неба. Як справжнє кохання ніколи не зникає, так само і наша душа не може зникнути, не може померти. Божя любов до кожного з нас є вічною, і Він обіцяє, що наприкінці часів наші душі будуть об'єднані з «оновленими версіями» наших власних тіл. Люди і ангели - це різні види створінь. Люди ніколи не стають ангелами, і навіть святі «не заслужили своїх небесних крил». Ситуацію ускладнює те, що ми часто називаємо Архангелів, - Святим Михаїлом або Святими Архангелами. Це тому, що будь-яка людина, що є на небі - є святою, а отже, святий - це ознака гідності. Чи ви коли-небудь молилися своєму ангелу?

Через ангелів нам допомагає Господь Бог:

«Ми... отримали істину, яка має бути надзвичайно важливою для кожного християнина: знання про те, що існують чисті духи, створіння Божі, напочатку всі добрі, але згодом, через вибір гріха, незмінно розділені на ангелів світла та ангелів темряви. І хоча існування темних ангелів вимагає від нас бути пильними, щоб не піддаватися їхнім спокусливим, але пустим обіцянкам, ми впевнені, що переможна сила Христа Викупителя огортає наше життя, щоб ми самі були у змозі перемогти цих духів. У цьому нам могутньо допомагають добрі ангели, вісники Божої любові, до яких, навчені переданням Церкви, звертаємося в молитві». (Папа Іван Павло II, загальна аудієнція, 20 серпня 1986 р.)



29 ВЕРЕСНЯ СВЯТО АРХАНГЕЛІВ

МОЛИТВА ДО СВЯТОГО АРХАНГЕЛА МИХАЇЛА

Святий Архангеле Михаїле, борони нас у боротьбі;
будь нашим захистом від злочестивості та пасток диявола.
Нехай Бог докорить йому, ми смиренно молимося;
і вчини ти, князю небесного воїнства,
божественною силою,
щоб вкинути в пекло сатану та всіх інших злих духів,
що блукають по світу, шукаючи загибелі душ.
Амінь.



STELLA MARIS

Стелла Маріс є найбільшою мережею в світі з відвідування суден.

Ми покращуємо життя мореплавців і рибалок через нашу мережу місцевих капеланів та центрів моряків, експертну інформацію, адвокацію, та духовну підтримку.



Stella Maris регіональні координатори

Північна Америка і Кариби

Deacon Paul Rosenblum

Stella Maris Port Chaplain, Charleston Diocesan

Email: paul.rosenblum@stellamarisemail.org

Mobile: +1 (843) 822-3572

Європа

Martin Foley

Stella Maris National Director, UK

Email: martin.foley@stellamarisemail.org

Mobile: +44 7941 231628

Африка Індійського океану

Fr Jacques Henri David

Stella Maris Port Chaplain, Port Louis, Mauritius

Email: jachenri@intnet.mu

Mobile: + 230 57287348

Південна Азія

Fr Johnson Chirammel

Stella Maris Port Chaplain, Cochin, India

Email: chirammelj@yahoo.com

Mobile: +91 9447308759

Західна Африка

Fr Celestin Ikomba

Stella Maris National Director, Ivory Coast

Email: ikomba_celio@yahoo.fr

Mobile: +225 08041035

Південно-Східна Азія

Fr Paulo Prigol

Stella Maris Director, Manila, Philippines

Email: pauloprigol@yahoo.com

Mobile: +63 908 819 0230

Латинська Америка/LATIN AMERICA

Fr Samuel Fonseca, CS

Stella Maris National Director, Brazil

Email: samufonto@hotmail.com

Mobile: +55 (13) 9772 1191

Океанія

Sr Mary Leahy, RSJ

Stella Maris Port Chaplain, Sydney, Australia

Email: smaryleahy@gmail.com

Mobile: +61 (418) 724 713

www.stellamaris.org.uk
facebook.com/StellaMarisOrg
twitter.com/StellaMarisOrg



STELLA MARIS